

Verder lezen

De levenstevredenheid van economen

Ook economen vertonen emoties. Feld *et al.* onderzoeken met een enquête onder Europese economen welke factoren invloed hebben op de levenstevredenheid bij deze beroepsgroep. Allereerst blijkt dat economen erg gelukkig zijn. Daarnaast ervaren ze meer geluk naarmate ze meer tijd voor onderzoek hebben. Maar een

contract dat binnenkort afloopt of niet verlengd wordt, beïnvloedt levenstevredenheid negatief. Opvallend genoeg maakt het niet uit of publicaties succesvol zijn, al kan een hoge publicatiedruk het positieve effect van meer onderzoekstijd teniet doen.

Als economen een hoge werkdruk hebben, heeft dit geen effect op het ervaren geluk. Een oorzaak kan zijn dat men bewust de keuze heeft gemaakt voor een beroep met een hoge werkdruk. Een recente grote verandering in werkdruk blijkt de levenstevredenheid wel te beïnvloeden.

Feld, L.P., S. Necker en B.S. Frey (2014) Happiness of economists. *CESifo Working Paper Series*, 5099.

Uit 1981: Aspecten van de welvaart op lange termijn

“Over de begrippen economie en welvaart heersen onuitroeibare misverstanden.

De bevrediging die wordt opgeroepen door de beschikking over schaarse goederen noemen we welvaart. Behoeftbevrediging of welvaart is een psychisch, zo men wil immaterieel belevingsaspect.

Economische groei komt derhalve neer op de toeneming van de welvaart, de vergroting van het plezier, verkregen uit de beschikking over schaarse goederen. Waarschijnlijk betekent een grotere welvaart meer geluk. De bijdrage aan het geluk die niet afhankelijk is van de inzet van schaarse goederen kunnen we onder de term “welzijn” vatten; beschouwingen hierover vallen buiten het werkerrein van de economie. De grote moeilijkheid van de welvaartstheorie lijkt mij de onmogelijkheid de welvaart (de behoeftebevrediging) te

meten. In de praktijk proberen we daarom de factoren te meten die naar onze mening de welvaart beïnvloeden en zich wél lenen voor meting.

Uit de afgelopen jaren verricht onderzoek naar de subjectieve waardering van inkomens blijkt de absolute hoogte van het inkomen van veel minder belang te zijn voor de welvaart (de tevredenheid) dan de plaats die iemands inkomen inneemt in de inkomens van zijn maatschappelijke vergelijkingsgroep (de mensen waarmee iemand contact heeft en waaraan hij zich spiegelt). Ook blijken voor het bereiken van een zelfde verhoging van de tevredenheid steeds meer extra goederen nodig te zijn naarmate het inkomen stijgt. Anders gezegd: de invloed op de welvaart van een extra verdiende gulden neemt sterk af naarmate het inkomen hoger is.”

Huetting, R. (1981) Aspecten van de welvaart op lange termijn. *ESB*, 66(3294), 180-185.